

תת"ע 175/10/14 - צוקרמן דניאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תתע"א 175-10-14 מדינת ישראל נ' צוקרמן דניאל
תיק חיצוני: 90210069747

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	צוקרמן דניאל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 22.10.14 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירת מהירות, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה 1,200 ש"ח, פסילה בפועל לתקופה של 60 ימים וכן פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי לתקופה של 3 שנים.

טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, בתאריך הדיון 22.10.14 המבקש התייצב בבית המשפט, אך כשבירר מה קורה עם התיק שלו, נאמר לו כי הוא טרם נפתח. המבקש סבר כי יקבל זימון למשפט לביתו, אך להפתעתו נודע לו לאחרונה כי הוא נשפט בהיעדרו ועוד באותו היום.

עוד טען ב"כ המבקש, כי למבקש נגרם עיוות דין, שכן הוא נפסל למשך חודשיים, בעוד שהוא כבר נפסל מנהלית בתיק זה, כך שאם היה מתייצב לדיון העונש שהיה מוטל עליו היה קל בהרבה. צוין כי המבקש מעוניין לשטוח את טענותיו ונסיבותיו האישיות בפני בית המשפט.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה מן הטעם שמדובר בטענות בעלמא שאין להן כל בסיס. במידה והתיק טרם נפתח, כדברי המבקש, היה עליו לבדוק זאת במזכירות ביהמ"ש ולא לעזוב את היכל בית המשפט על דעתו. מבדיקה במזכירות, עלה כי הדיון לתיק זה נקבע ע"י מזכירות ביהמ"ש כבר ביום 2.10.15.

דיון והכרעה

עמוד 1

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא הציג עילה טובה לאי התייצבותו. טענתו כי ביום הדיון התייצב בבית המשפט אך נאמר לו כי תיקון טרם נפתח הינה טענה בעלמא שאינה מבוססת ואינה נתמכת באסמכתאות מתאימות המעידות על התייצבותו.

יתרה מכך, המבקש לא טרח לציין את מיהות הגורם שמסר לו את המידע כי תיקו טרם נפתח. גם הטענה כי המבקש סבר שיקבל זימון למשפט לביתו תמוהה בעיני, שהרי המבקש כבר זומן לדיון בתאריך 23.9.14 בעצם חתימתו על שולי ההזמנה לדיון וכתב אישום.

למבקש ניתן יומו בבית המשפט, אולם המבקש מטעמים השמורים עימו בחר שלא להתייצב לדיון, ולוותר הלכה למעשה על יומו בבית המשפט.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

המבקש לא העלה כל טענת הגנה ממשית לעניין עיוות דין שעשוי להיגרם לו אם פסק הדין יישאר על כנו והסתפק בטענה כי: "המבקש מעוניין לשטוח את טענותיו ונסיבותיו האישיות בפני כבוד בית המשפט".

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע כי: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש".

לדבריו, עיוות דין נגרם לו בכך שנפסל למשך חודשיים, בעוד שכבר היה פסול מנהלית בתיק זה ואם היה מתייצב לדיון העונש שהיה מוטל עליו היה קל בהרבה.

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לו ועברו

התעבורתי. המדובר בנהיגה בדרך עירונית במהירות של 120 קמ"ש העולה על מהירות של 70

קמ"ש הרשומה בתמרור, ועברו של המבקש המחזיק ברישיון נהיגה משנת 2010 כולל 3 הרשעות

בתעבורה, מתוכן שתיים בגין עבירות מהירות. לפיכך, סבורתני כי העונש שהושת עליו בגזר הדין

נמצא במתחם הענישה הראוי.

בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' תשרי תשע"ו, 23 ספטמבר 2015, בהעדר
הצדדים.